

PETRKLÍČ

Milí farníci a vážení spoluobčané!

K nastávajícím vánočním svátkům bych vám chtěl popřát hojnost rodinné pohody a zvláště to, co vyjadřuje tato báseň:

Být kapkou rosy, Dítě krásné,
na čele tvém bych chtěl se chvět.
Mě nelákal by žádný květ,
před tebou krása růže hasne
a všechno kvítí voňavé
klaní se kráse tvé.

Být včelou, sestrou luk a ticha,
ne s květu na květ létal bych,
já spočinul bych na rtech tvých,
z nichž sladkost medu lehce dýchá.
Líbeznost louky voňavé
se nevyrovná tvé.

Být ptákem, který krajem létá,
u tebe hnízdo chtěl bych mít.
Já spěchám si je postavit
zde v stáji, zříkaje se světa.
Víc nežli sliby veškeré
jsou pro mne krásy tvé.

Být vánkem, jenž si hraje s květem
na jaře jako na podzim,
kolébal bych tě dechem svým
a přestal bych se toulat světem.
Krása, kterou svět dát mi chce,
nevyrovná se tvé.

Být hvězdou, která jasně plane,
zde v stáji bych se usídlil
a všechnu záři svou bych lil
pln pokory, na tebe, Pane!
Celý svět nyní k tobě jde
klanět se kráse tvé.

Eugen Bernard

Na konci roku se většinou ohlížíme dozadu, jak jsme naplnili svůj čas, jak jsme pracovali pro farnost a zároveň se díváme dopředu, jak bychom mohli zkvalitnit naši farní činnost.

Pastorační úkol farnosti

Někdo považuje existenci farnosti, faráře a kostela za prvky nutné pro zajištění „duchovenských služeb“ (křest, svatba, pohřeb). Toto podle jejich mínění patří nějak „k občanské vybavenosti“ místní obce. A toto je velmi rozšířený názor mezi lidem. Pastorační úkoly farnosti se dnes nemohou omezovat jen na udílení svátostí a katecheze. V zásadě je pastorační činností farnosti v širším slova smyslu činnost, která směřuje jak dovnitř církve, tak i vně církve. Rozsah takové činnosti závisí na kvalitě života farnosti, tedy na souhrnu vnitřních kvalit jejích členů i skupin a na její velikosti. K základním úkolům farnosti patří klasické role křesťanů a církve, čímž máme na mysli podíl na Kristově úkolu kněžském, královském a prorockém. Anebo moderněji kerygma (hlásání), leiturgia (bohoslužba), martyria (svědectví), diakonie (služba) a kommunionio (společenství).

Podstatné je, zdali realizace těchto úkolů je více vázaná na činnost kněze nebo jáhna nebo na společenství farnosti. Dnes se dává větší důraz právě na činnost a odpovědnost celé farní obce. Právě takto můžeme vymezit úlohu farnosti vzhledem k celku církve a ostatní společnosti. Z tohoto hlediska potom můžeme vymezit tyto úkoly farnosti:

- bohoslužbu (práci pro Boha i pro křesťany a svět)
- péči o své vlastní členy (práci pro sebe)
- péči o potřebné vlastní a cizí (práci pro ty, kteří nemohou tolik co my)
- péči o šíření evangelia (práci pro ty, kteří Krista a evangelium neznají)
- péči o veřejné věci (práci pro obec i stát)
- péči o ty, kteří se životu farnosti vzdálili (práci pro ty, kdo o nás nestojí)
- péči o to co jsme zdědili (kulturní památky, budovy, pozemky).

Uvažujeme-li o těchto úkolech farnosti, můžeme se ptát, v kterém z nich je farnost soběstačná a kdy potřebuje pomoci. Zda je schopna rodit nové křesťany, a to nejen pomocí křtů nemluvnat. Aby byla farnost živá, musí se v ní lidé nejen dobře cítit, ale musí se v ní rodit plnější víra a naděje jak pro ty, kdo žijí v ní, tak i pro ty, kteří jsou mimo. Proto by měla být farnost místem *pohostinnosti*. Pohostinností se zde nemyslí jen podání občerstvení, ale přijetí každého, ať už známého nebo cizího, jako vítaného hosta. Pohostinnost znamená také, že člověk je přijímán takový, jaký je. To neznámá, že souhlasíme se zlem, ani se nevzdáváme snahy o jeho duchovní růst, ale spíše naplnění Pavlových slov: „Přijímejte proto jeden druhého do svého společenství, jako i Kristus přijal vás.“ (Řím 15,7). Farnost ale nemůže trvale přijímat takové lidi, kteří by ji destruovali. Ovšem na druhé straně – čím více se farnost uzavírá těm, kdo jsou nějak jiní, tím méně je komunikativní a tím může utvářet určité gheto.

Dále by měla být farnost *ohniskem šíření víry*. Na jedné straně může farnost žít jako uzavřený ostrov víry, na druhé straně může být farnost prostorem intenzivně žité víry, kam je možno přijít, ohrát se, připojit se a růst. K farnosti se další lidé nejnázne připojí, bude-li skutečně rostoucím společenstvím, které může nabídnout něco z toho, co lidé hledají. Dnešní člověk hledá nějaké duchovní prostředí a často je nachází v sektách. Z tohoto hlediska je opravdu prvořadé, čím farnost žije. Je zřejmé, že farnost je plně sama sebou tím, jak žije evangelium a jak převážná část členů farnosti žije působením Ducha svatého. Duch Boží dává farnosti náplň, pravý smysl, pravdivost a nadšení.

Farnost by měla být i *prostorem, který je nesen vírou*. Je jedním z prostorů života, v němž je člověk utěšován a současně se má stát utěшитelem, prostorem, který víru přijímá a také ji může šířit dál, společenstvím lidí, které se mu stává domovem. Aby tomu tak bylo, záleží na kvalitě a růstu těch, kdo farnost tvoří, nejenom na víře a výkonnosti faráře. Křesťanský život znamená ve své podstatě růst a zrání, z čehož vyplývají určité změny v životní orientaci, a tím mohou nastávat ve farnosti konflikty. Změna znamená život a není vždy lehké tyto změny přijmout a nebránit růstu farnosti.

Farnost je realizací církve. Má žít podstatně z toho, z čeho žije církev. Církev má být sloup a opora pravdy (1Tim 3,15) a Boží příbytek v Duchu (Ef 2,22). Proto musí život církve i farnosti stát na:

- Božím slově
- modlitbě
- ochotě k oběti
- lásce, která přikrývá množství hříchů
- pokání, bez kterého není pravdy
- liturgii, která je vrcholem a zdrojem, která ovšem má na něčem spočívat a z čeho vyrůstat a ne nahrazovat vše ostatní.

I když nebudou všechny tyto prvky v životě farnosti stejně zastoupeny, neměl by žádný z nich chybět, má-li farnost skutečně žít jako součást církve; nemá-li být jen úspěšným spolkem.

Farnost musí mít vztah i k sekulární společnosti, ve které společenství křesťanů žije. Nemůže se uzavřít světu vkostele. Takový postoj v obci nikoho neprovokuje a nerozčiluje, ale také nikomu neprospívá. Jiný postoj sice církev vytahuje ze sakristie (svěcení praporu, hasičské stříkačky apod.), ale na druhé straně může budít rozpaky nebo i averzi, jestliže jen malá část obce se hlásí k církvi. Takové a podobné postoje prezentace a skutečné přítomnosti farnosti ve společnosti mohou mít vždy kus zdravého jádra. Farnost má svou vnější společenskou stránku i svůj prostor vnitřní intimity. Otázky kultury, uchování kulturního dědictví i charity jí nejsou ani cizí ani nejsou nadbytečné. Ale nakonec nic z těchto věcí nemůže charakterizovat základní význam farnosti pro společnost. Ten je možné odvodit ze základního úkolu církve ve světě, jak ho definuje II. vatikánský koncil: Církev je totiž v Kristu jakoby svátost neboli znamení a nástroj vnitřního spojení s Bohem a jednoty celého lidstva (Lumen gentium 1).

Radost a naděje, smutek a úzkost lidí naší doby, zvláště chudých a všech, kteří nějak trpí, je i radostí a nadějí, smutkem a úzkostí Kristových učedníků, a není nic opravdu lidského, co by nenašlo v jejich srdci odezvu (Gaudium et spes 1).

Obě tyto citace ukazují na jádro a význam také farnosti v obci, pokud je její způsob existence znamením naděje pro ostatní. Pak bude pravděpodobné, že farnost nebude žít jen sama pro sebe, ale bude tím, co pomáhá všem, kteří to potřebují. Farnost není spojovaná jen společným vyznáním víry, ale také společným sdílením víry, duchovních

darů a starostí o šíření víry. Jedná se tedy o společenství svátostné, pneumatické a diakonické v širším slova smyslu (dary jsou určeny ke službě) a misijní. Můžeme tedy mluvit o tom, že je povinností všech farníků přiměřeně se starat o katechezi, podílet se na misijním poslání církve, mít na starost veřejné blaho. Tím se farnost stává společenstvím, kde se komunikuje jak uvnitř, tak se světem, a to jak v oblasti světské, tak i duchovní. Má být trvalá snaha, aby každý mohl uplatnit své dary, které život církve i život ostatní společnosti potřebuje.

Zpracováno podle: A. Opatrný – Pastorační práce v postmoderní společnosti

Milí farníci, toto předkládám k uvážení, k promodlení nás všech. Chtěl bych, abychom tyto skutečnosti prohovořili na farních setkáních v příštím roce.

K tomu vám žehná

Váš farář

Světlo Vánoc

Skupina Agapé ve své písni zpívá slova z knihy proroka Izajáše: *Lid, který chodí v temnotách, uvidí veliké světlo, těm kteří bydlí ve stínu smrti, z Betléma zazáří světlo. Neboť se nám syn narodí, dítě bude nám dáno, na jeho rameni spočine vláda, bude mít nádherné jméno. Divuplný rádce, božský bohatýr, sám pokoje vládce, otec věčnosti.*

Lid, který chodí v temnotách, uvidí veliké světlo... tento příslib Boha se dnes naplní. Vždyť nám poslal svého Syna, aby nás osvobodil od temnot hříchu. Jak nekonečně nás musí milovat náš Nebeský Otec, když nám nabízí to nejcennější, co má.

Neboť se nám syn narodí, dítě bude nám dáno... najděme si dnes čas pro svého Boha, chvíli ticha, v které mu s upřímností poděkujeme za tak úžasný dar jeho lásky. Nabídněme Bohu v tiché modlitbě s velkou pokorou celé svoje srdce, aby mohl do něho vstoupit a zaujmout místo, které mu v našem životě má patřit. Nebojme se toho, co tím ztratíme, ale podívejme na to, co získáme jeho přítomností. Radost, lásku, pokoj a sílu žít v každodenních situacích jako opravdoví křesťané.

Ze srdce vám přeji, abychom oslavili příchod Ježíše do našeho srdce, a byli naplněni jeho láskou, pokojem a vším tím co svět nemůže dát.

Hanka

Betlémské světlo

„To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.“

Jan 1,5

Již od roku 1989 máme poměrně mladý, ale zato krásný a u srdce hřejivý zvyk přinášet si domů „Betlémské světlo“. I v Kuřimi se již stala tradicí akce nazvaná Betlémské světlo, kterou pořádají Kuřimští skauti. Také letos před Vánocemi přivezou skauti všem lidem dobré vůle tento plamínek pokoje a míru.

Sdělujeme proto všem, kteří si toto světélko chtějí přinést do svých domovů, že bude předáno do rukou pana faráře Mons. Jiřího Krpálka při mši v neděli 23. prosince v 8:00 hodin v kostele sv. Maří Magdalény v Kuřimi. Zájemci z řad farníků si je pak budou moci převzít po skončení bohoslužby. Můžete také požádat o jeho přinesení domů, pokud zanecháte své adresy ve schránkách k tomu určených v kuřimském kostele nebo v knihovně (schránky zde budou umístěny od 10. do 21. prosince). Nebo si je můžete zapálit u „Živého betléma“ 23. prosince od 17:00 hodin (na hřišti Domu dětí a mládeže, Jungmannova, Kuřim, svíčky nebo lampičky s sebou)

Novodobá tradice Betlémského světla přichází z Rakouska. Plamínek světla z rodiště Ježíše Krista putuje v předvánočním čase po Evropě od roku 1986 (původně z iniciativy pracovníků rakouského rozhlasu, později pod patronací skautů). Roku 1989 doráží poprvé také do naší vlasti. Betlémské světlo přebírají čeští skauti od rakouských, kteří zabezpečují jeho letecké převezení přímo z Betléma. Při ekumenické bohoslužbě ve Vídni je pak předáváno skautským delegacím ze zahraničí. Letos ho v rakouské metropoli skauti převezmou v sobotu 15. prosince při bohoslužbě v místním evangelickém kostele (Gustav-Adolf-Kirche, Lutherplatz 1) a přivezou ho do Brna. Do rukou biskupa ho předají v neděli 16. prosince v katedrále sv. Petra a Pavla.

Již několik let se na této akci podílejí i kuřimští skauti, proto si můžete Betlémské světlo přinést domů i vy. Tento symbol pokoje, představovaný malým, chvějícím se plamínkem, spojuje při předávání ve vánočních dnech skauty i skautky z mnoha zemí Evropy, kteří roznášejí poselství svým příbuzným, sousedům, známým i neznámým v duchu skautského zákona pomoci bližním. Vždyť i toto světlo provázené srdečným přáním vánočního klidu a pokoje je pro mnohé lidi skutečným dokladem toho, že na ně jejich okolí nezapomíná.

Kuřimští skauti

Rozhovor

Vánoce u Juračků

Máte nakoupené dárky na Vánoce? - My si dárky nekupujeme, my se máme rádi.

Jaké máte vzpomínky na Vánoce z dětství?

Mám pěknou vzpomínku na dětství. Bydleli jsme tři rodiny – my, strýc a babička – hned vedle sebe v sousedství. Vzájemně jsme se navštěvovali, s rodiči jsme se zašli podívat na stromeček k babičce, pak k tetě a nakonec přišli oni k nám.

Jak se tehdy slavily Vánoce?

Na Štědrý den chodili po vesnici muzikanti. Odpoledne se scházeli na hřbitově a hráli tam koledy. Nevím, zda se ta tradice udržuje dodnes. Ale tenkrát chodili od stavení ke stavení a každému zahráli.

Víc než radost z dárků oceňuji klid, pohodu a spokojenost v rodině.

Jak je slavíte dnes?

Vánoce slavíme asi jako v každé rodině. Na Štědrý den ráno chodí manžel a děti zdobit kostel, já mám čas pro přípravu doma. Kapra máme živého, jíme ho všichni, stromeček míváme rostlý, většinou jedličku. Po večeři si posedíme, než jdeme ke stromečku. Dárky rozdává nejmladší syn, i když je už chlap, tak dárky rozdává on.

Chodíte na půlnoční mši?

Na půlnoční chodíme pravidelně, syn Pavel ministruje. Po návratu někdy sledujeme půlnoční mši ještě v televizi.

V čem jsou letošní Vánoce jiné než předešlé?

Je to deset let, co po Vánocích zemřela moje maminka a letos těsně před Vánocemi umřel tatínek, tak je to takové smutnější. Pokud žil, býval sám na Štědrý den, ale na první nebo druhý den vánoční jsme ho navštěvovali. Letos na první svátek přijedou příbuzní k nám, na druhý svátek pojedeme za tatínkem, i když tam není, uděláme mu vánoční výzdobu.

Jak tatínek snášel samotu?

Jezdili jsme o víkendu za tatínkem, vařila jsem mu, prala, uklízela. Jak to bylo možné, brala jsem si v práci volno a jezdila jsem za tatínkem třeba na 14 dní a byla jsem s ním. Tatínek se zajímal o historii, o famost, o kroniku. Psal kroniku Šlapanic i farní kroniku. Když jsem slavila kulaté narozeniny na Orlovně, tatínek si panem farářem a s panem Sádlíkem hodně povídali o víře a o cestování. Měl doma plno časopisů, sledoval veškeré dění a pečlivě si je zapisoval. V letošním roce se zúčastnil soutěže k výročí Brněnské diecéze. Měl tolik knížek a dokud si něco nevyhledal, neměl klid. Když někdo něco potřeboval vědět, přicházel k němu pro radu. Lidé ze Šlapanic mu nosili fotky a ptali se ho, zda někoho nezná. Žádali ho, zda by nemohl sestavit rodokmen jejich rodiny. Dnes nás zastavují a prosí nás, abychom fotku nebo nějaké dokumenty nevyhazovali.

„Nic z toho dobrého a krásného, cos učinil, se neztratí. Všechno zůstane.“ A. France.

Jaké bylo poslední loučení s tatínkem v hospicu?

Když jsme se naposledy loučili s tatínkem, říkali jsme mu: „Jestli chceš, zůstaň tady. My se za tebou přijedeme zase podívat.“ Druhý den volali, že zemřel. Už nechtěl čekat.

Děkuji za rozhovor.

Dáša

Minianketa ve vlastních řadách

Jak tráví vánoční svátky redaktori Petrklíče?

Oslovila jsem redaktory našeho famiho časopisu s otázkami týkajícími se vánočního období. Zde vám nabízím odpovědi těch, kteří byli ochotni a našli si čas na moje otázky zareagovat. Jména redaktorů skryté za jejich iniciálami snadno naleznete v tiráži na předposlední straně každého čísla.

Máte nějaký recept, jak zvládnout poklidné přípravy Vánoc?

K.Š. Pro mě osobně je to uvědomění si skutečnosti, že prožívám období adventu a to mám velmi ráda.

P.P. Ne. Ale v letech, kdy jsem přijal nutnost světského šílení při přípravě Vánoc s dostatečným předstihem, jsem měl možná lepší pocit i po duchovní stránce.

J.K. Takový recept bych také ráda znala.

J.N. Beru si na sebe tolik práce, kolik dokáži bez stresu a velkého shonu zvládnout. Pokud cítím únavu, pocity beznaděje, že přípravy stále nejsou u konce, začnu být nepříjemná na své blízké – to vše je signál, že je třeba všeho nechat. V klidu si sednu, přečtu něco pěkného, poslechu oblíbenou hudbu, projdu se sychravou podzimní přírodou... Po této pauze se s chutí zase pustím do vánočních příprav.

Co máte na Vánocích nejraději?

K.Š. Fascinující skutečný příběh starý tisíce let, který nás zásadně ovlivnil a neustále ovlivňuje dál.

P.P. Ticho. Tichou radost, že „nám, nám, narodil se...“

J.K. Je to výjimečný den v roce, jehož atmosféra se dotýká nás všech, ani já nejsem výjimkou.

J.N. Mám ráda zasněženou přírodu, dárky, rodinnou pohodu. Také mi dává naději, že i nevěřící lidi osloví poselství Vánoc.

Jaké tradice dodržujete, plave u vás kapr ve vaně?

K.Š. Kapr plaval jen dvakrát, o to pak bylo náročnější vysvětlování synkovi, kam se poděl a co že to jíme za štědrovečerní večeři. Pouštíme skořápky s hořícími svíčkami v nádobě s vodou. Zhasneme a sledujeme, kam která poplave aneb kdo zůstane doma a kdo bude cestovat. Také rozkrajujeme jablko.

P.P. Stromeček, dobrá večeře, dárky. Ne.

J.K. Pečeme vánoční cukroví, kupuje se živý kapr, v pokoji voní borovička.

J.N. Na Štědrý den u nás kapr ve vaně doplave. Jeho šupiny nezmizí v odpadu, ale v našich peněženkách, aby tam alespoň něco bylo. Barborka každý rok vykveté akorát naší mamce...Ráda pletu vánočky, mám v tom praxi, během svátků se u nás upeče a sní deset vánoček (jsme čtyři). Tradiční je borovička (stromek), štědrovečerní večeře – napřed je poklizeno domácí zvířectvo. Stůl je prostřen i pro nenadálé hosty – dle rčení, aby nás další rok neubylo, ale přibylo.

Po večeři nastává pravidelné zdržování a stupňování napětí – zpíváním koled a zvyky. Rozkrajujeme jablíčka, pouštíme lodičky, klepeme hrníčky, házím pravidelně pantoflem – zatím jsem akorát vysklila dveře. Návštěva půlnoční v deset hodin. Na slavnost Narození Páně se sejdeme u televize pro požehnání papeže Urbi et orbi, odpoledne jdeme zpívat k jesličkám. Na Štěpána nás poctí svou návštěvou známí, příbuzní a my jim to oplatíme.

Který dárek vás nejvíce potěšil?

- K.Š. Z minulých Vánoc CD vokálního tria Triny.
 P.P. Takové dárky, které jsou skrytým vzkazem „mám tě rád“.
 J.K. To nevím, potěší mě každý dárek.
 J.N. Každý, který jsem neočekávala...

Co byste popřáli čtenářům do nového roku?

- K.Š. Aby dokázali z radostné události letošních Vánoc nasát naději a radost do celého dalšího roku.
 P.P. Naději, že všechno pomáhá k dobrému těm, co milují Boha (Řím 8,28).
 J.K. Samozřejmě hodně zdraví, štěstí a Boží požehnání
 J.N. Budte sví, nenechte sebou manipulovat. S pokorou přijímejte dobré i zlé. Nenechte se ovládnout přítomností, myslete na věčnost.

Dáša

Očekávání Vánoc

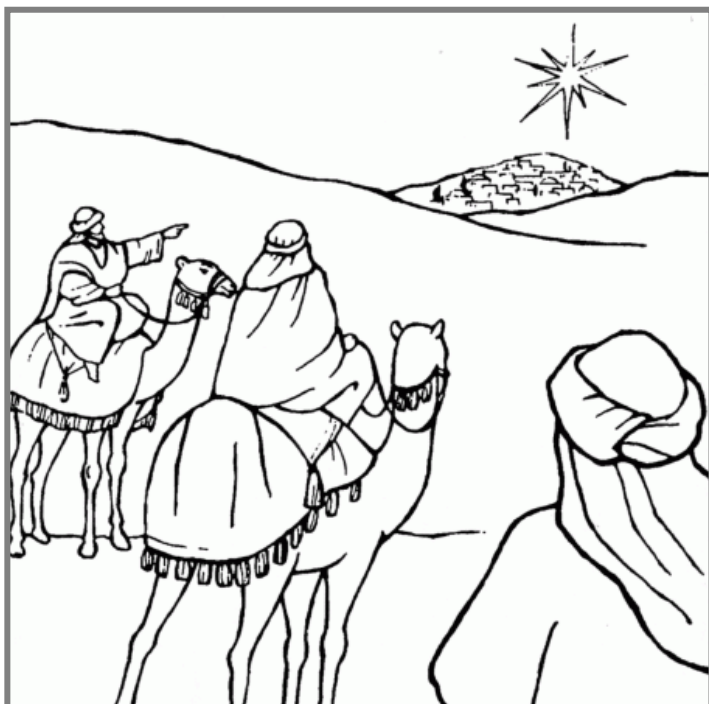
Chci vám vyprávět o svém očekávání na přicházející Vánoce. Hlavním okamžikem je příchod Ježíška na tuto zem. Na tuto chvíli se připravujeme v adventu. Ale i doma se připravuje vše na vánoční svátky. Začal jsem se sourozenci a maminkou s umýváním oken, pokračujeme uklízením a tříděním věcí, které už dávno nepoužíváme. Vždy zaplníme asi polovinu popelnice. Pořádně setřeme prach a vyženeme z rohů zákoutí pavouky. Chystáme se mamince pomoci s pečením pemíček, ale maminka má málo času a my si ten svůj spíše užíváme pro sebe. Odhodlání máme, ale skutky se nám moc nedaří.

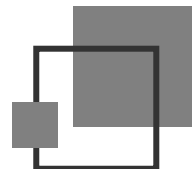
Těšíme se na stromeček, dárky, cukroví, svíčky, jesličky v kostele, ale se zařizováním se musíme spolehnout spíše na rodiče a ty ostatní. Přál bych si to všechno jednou zvládnout sám.

Přál bych sobě, sourozencům, rodičům a vám všem pokojné prožití vánočních svátků. A zdárné vykročení do nového roku 2008.

Všechny vás zdraví farník a ministrant

Milan Ondráček

Víra, náboženství, myšlení

Přinášíme vám postřehy z přednášky prof. Tomáše Halíka uskutečněné letos v listopadu v aule právnické fakulty.

Náboženství a víra bývají některými lidmi naivně ztotožňovány, jiní je kladou do protikladu.

Náboženství a představy o Bohu prošly v dějinách vývojem. V antickém světě je vše nějakým způsobem božské – cenné. Pojem religio vznikl v antickém Římě. Náboženství je zde něčím, co společnost sjednocuje. Novověký deismus přichází s pojetím Boha jako mechanické příčiny světa.

Objevují se také špatné definice Boha, kdy je Bůh označován jako něco nadpřirozeného. Nadpřirozené je to, co přesahuje přirozenost, jako příklad může být uveden králík hrající na housle, nebo pohádková postava vodníka, kdy je nadpřirozené chápáno jako nereálné, ale ne Bůh. Bůh je ten, který naplňuje všechny svoje možnosti.

V dějinách se také mění chápání světa a času. V mýtickém pojetí světa je svět složen z řádu (kosmos) a toho co řád narušuje (chaos). Všechno se cyklicky opakuje a je v zavedeném řádu, co je nové, přináší narušení tohoto řádu a je to špatné. Oproti tomu Bible směřuje do budoucnosti se svými zaslíbeními. Přináší tak pojetí dějinného času (kairos). Na rozdíl od mýtů je nové chápáno jako dobré. Cyklické pojetí času zaniká a přichází lineární pojetí času, čas setí, čas sklizení, čas míru, čas boje. Prorok se stává tím, kdo hledá smysl dějinných událostí. Náboženství na sebe bere nové úlohy: úlohu integrativní (začleňuje nové věci) a interpretativní (vykládá svět). Člověk zjišťuje, že nemá věci jen ve své vlastní režii, náboženství se snaží tyto nahodilosti (kontingence) vyložit jako smysluplné. Snahou náboženství by mělo být, aby náboženský výklad světa byl kompatibilní s ostatními obory lidského vědění.

Víra je životní orientace člověka, je to vztah se skrytým Bohem, který je tajemstvím. Víra dává životu hlubinu. Je třeba si uvědomit, že Boha nelze definovat jako nějakou entitu, předmětné jsoucno. Kdyby to bylo možné, potom už by to nebyla definice Boha. Osobní Bůh bývá popisován metaforami z lidské zkušenosti. Například Bůh jako otec, pro některé lidi toto ale může být negativní metafora.

S dějinným vývojem náboženství souvisí i chápání *přírody a politiky*. Z mýtického chápání přírody jako součásti božstva došlo k desakralizaci a příroda je chápána jako stvoření. Došlo také k desakralizaci politiky, kdy panovníci nebyli považováni za bohy jako třeba faraónové. V Bibli se toto objevuje ve Starém zákoně v Exodu, kde faraón je chápán pouze jako lidská autorita. Prorok Nátan říká králi Davidovi: „Ty jsi jenom člověk“ (prorocká desakralizace). Věci tohoto světa nesmí být ctěny jako bohové, je jen jedno absolutní a to je za horizontem světa. Křesťanství vystupuje z politické jednoty zejména v osvětenství do oblasti kultury.

Křesťan je člověk, který je na cestě. Prvně takto byl označen Abrahám, také první křesťané se takto označovali. Je to cesta následování Krista. Člověk je nové stvoření, v tomto smyslu není chápána žádná hranice mezi pohlavími, otrokem nebo svobodným.

V moderní době je náboženství chápáno jako součást kultury. Snaží se interpretovat svět. V dnešním světě je akcentována role spirituální, sociální, etická. Je možné, že křesťanství se bude daleko více rozvíjet v mimoevropském světě. Oba papežové Jan Pavel II. i Benedikt XVI. se shodli na tom, že víra a myšlení (pochybnost) patří k sobě. Je třeba hledat neustále dialog mezi těmito světy.

Jana

Farní anketa – 2. část

V minulém čísle jsem vyhodnotila první část otázek z dotazníků, které farníci měli možnost vyplnit na farním dni a tak se mohli vyjádřit k dění ve farnosti. Než se začnete do druhé, závěrečné části vyhodnocení ankety, připomenu pár čísel. Odevzdaných bylo 78 dotazníků. Odpovědělo 60 % žen a 40 % mužů. Nejpočetnější věková skupina respondentů byla v rozmezí mezi dvacátým a třicátým rokem, na druhém místě od třiceti do čtyřiceti let, třetí a čtvrté místo obsadily věkové skupiny 40-50 let a 50-60 let.

O tom, že pojem mládež ve farnosti není farníkům lhostejný svědčí odpovědi na otázku: Máte návrh, jak oslovit mládež ve farnosti?

- diskotéky, ohně, sportovní turnaje
- komunikací
- dětské mše
- společné výlety, hry
- výchova
- úsměvem, dávat příklad
- pokračovat v dětských mších, více zapojit starší děti
- mše pro mládež, odlišné od dětských, kázání zaměřená na problémy mladých

Přiznám se, že odpovědi na následující otázku mě doslova zaskočily, dotaz zněl: Jsem ochoten (ochotna) zapojit se ve farnosti? Sedmdesát procent z dotazovaných odpovědělo „ano“. A nezůstalo pouze u zaškrtnuté kolonky „ano“. Dotazovaní přímo vybrali činnost, s kterou by byli ochotni ve farnosti pomoci a pokud nebyla v nabídce, sami ji napsali:

Nejvíce dotazovaných uvedlo starost o kostel, na druhém místě pak práce pro časopis (psaní článků), na třetím pak liturgie a práce s dětmi, našli se dva odvážní, kteří by chtěli ve farnosti pracovat s mládeží! Ale to není vše, respondenti nabídli:

- varhanní služba (4 respondenti)
- pěší výlety pro celé rodiny
- přispějí finančně
- klub křesťanských seniorů

Také mnoho odpovědí bylo „dle potřeby“.

Ne všichni musejí být aktivní, farnost není jen akce a aktivity. Je to i čas na modlitbu a ztišení. A ti, kteří již nemohou nabídnout své síly, mají velkou možnost – práci ostatních žehnat modlitbou, třeba právě ti, kteří by napsali totéž, co jedna farnice: „ne, jsem ročník 1928“.

Dotazník byl dlouhý nebo již byla vyčerpána témata a tato otázka Co mi chybí ve farnosti? již byla téměř poslední – snad tyto důvody vysvětlují, dle mého názoru, skromné údaje od respondentů.

- internetové stránky, aktualizace (6 respondentů)
- kroužek pro děti,
- lepší spolupráce s Orelskou organizací
- co takhle nějaké poutě či zájezdy, výlety, ale pro děti i s rodiči
- společenství pro rodiče, střední generaci

- akce pro mladé rodiny
- otevřenější společenství mladých rodin
- zprovoznit a doplnit knihovnu

Pět farníků, kteří na tuto otázku odpověděli jednoznačně „nic“.

Zajímavé byli odpovědi na otázku Mám zájem ve farnosti o vzdělávání? Třicet procent dotázaných se vyslovilo souhlasně, že by se vzdělávat ve víře chtělo a dokonce uvedli zajímavá témata:

- problémy moderní doby
- liturgie, eucharistie, manželství, svátosti
- biblické hodiny, líbily se nám biblické hodiny (celkem 5 respondentů)
- přednášky např. misionářů
- budování společenství – modlitba
- rodinné vztahy, výchova dětí ve víře
- o poutních místech a svatých
- hlubší rozbor pěkného úryvku Evangelia při mši svaté

K této otázce se jeden respondent vyjádřil nesouhlasně: „kdo se chce vzdělávat, má možností dost...“.

Na výše uvedené odpovědi a zájem farníků jsme reagovali. Není mnoho farností, které se mohou chlubit vzdělanými lidmi v teologii. A proto že v kuřimské farnosti existuje člověk, který dokáže fundovaně a zajímavě přiblížit Písmo svaté, požádala jsem tedy pana ing. Marka Motyčku, aby opět zavedl pro farníky biblické hodiny. Na úkor svého velmi omezeného volného času připravil přednášky a ohlásil termín první biblické hodiny. Na první setkání přišly dvě babičky. Možná byla špatná volba termínu, možná se ke všem nedostala tato informace... Takto neslavně začaly a skončily biblické hodiny v naší farnosti...

Konkrétní otázka adresovaná rodičům dětí navštěvující náboženství v Kuřimi: Jaká je dle vás úroveň výuky náboženství? V anketě byl pouze jeden negativní ohlas a jedna připomínka, že starší děti by měly mít praktičtější výuku. Ostatní hodnotili výuku jako výbornou...

Zamyslela jsem se nad odpovědí rodiče „velmi hladné“, zda děti jsou ve výuce hladné po vzdělání ve víře nebo zda mají prázdné žaludky... pak mně došlo, že zřejmě špatně čtu a odpověď je „velmi kladně“.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří se ankety zúčastnili a vyjádřili své názory. Z většiny odpovědí bylo zřejmé, že vám farnost a dění ve farnosti není lhostejné. Těším se na další spolupráci.

Elvíra

Ocenění

Ve středu 5. prosince 2007, v den 230. výročí založení Biskupství brněnského, udělil biskup Vojtěch Cikrle medaili hlavních patronů diecéze, svatých Petra a Pavla, desítkám kněží a stálých jáhnů brněnské diecéze za jejich služby církvi. Mezi oceněné patřil i náš farář, Mons. Jiří Krpálek. Autorem medaile sv. Petra a Pavla o průměru 50 mm je sochař a medailér Josef Uprka. Medaile byly raženy z patinovaného tombaku v pražském podniku Triga-K.

Celostátní misijní kongres dětí

V sobotu 6. října 2007 se v Brně na Petrově uskutečnil celostátní misijní kongres dětí. Cílem kongresu bylo seznámit děti se všemi světadíly formou dobrodružného poznávání. Hlavní snahou bylo podnítit zájem dětí o jiné krajiny a přirozeně tak formovat jejich angažovanost v pomoci právě tam, kde je největší nouze. S dětmi, které v Mor. Knínicích navštěvují náboženství, jsme se vydali na „pout“ na Petrov také. Celé dopoledne jsme soutěžili a všem se to moc líbilo. Uvědomili jsme si zde, že i přes všechny rozdílnosti, například barvy pleti, jsme všichni Božími dětmi a Bůh nás všechny stejně miluje. Mottem tohoto setkání bylo „Pošli mě, půjdu já“, což jsou též slova hymny našeho celostátního kongresu. Tato slova jsme přijali za svá již dříve. Loni o Vánocích jsme zrealizovali v knínickém kostele „Živý betlém“ a výtěžek z něj jsme společně s dětmi z náboženství zavezli dětem do Dětského domova v Tišnově. Odměnou nám byly rozzářené tváře a mnohé díky.

A nyní již slova Aničky Gabrielové, jedné z účastnic kongresu:

Výlet na Petrov

Na zastávce jsme byli čtyři děti a Háňa. Jeli jsme autobusem a potom vlakem. Pak jsme si řekli, že zajdeme k Hance do školy, kde pracuje. Bylo to tam super. Pak jsme jeli na Petrov. Z kontinentů jsme si vybrali hlasováním Austrálii, tu jsme poznávali jako první světadíl. Byly tam bezva hry a dostali jsme časopis Nezbedu. Pak jsme se koukli na Afriku, ale tam už to nebylo tak bezva. Tento výlet byl prostě super!!!

Hanka Švábová

Tříkrálová sbírka

roku 2008

Za chvíli se rok s rokem sejde a začátkem ledna nás čeká další Tříkrálová sbírka. Za dobu své existence se již dostala do povědomí široké veřejnosti a setkává se s pozitivním ohlasem. Sbíрку v Kuřimi ve dnech 5. až 13. ledna organizuje Diecézní charita Brno prostřednictvím Oblastní charity Tišnov a přípravného týmu Tříkrálové sbírky v Kuřimi.

Tak jako v lednu 2007 budou skupinky Tří králů o víkendech 5.-6.ledna 2008 a 12.-13.ledna 2008 chodit po ulicích a do domácností v Kuřimi, kde jim můžete přispět do zapečetěné pokladničky s razítkem městského úřadu a s logem Charity. Každá skupinka koledníků musí mít svého vedoucího, který se bude moci prokázat občanským průkazem, plnou mocí a povolením o konání sbírky. Pokud budete mít možnost potkat naše koledníky, děkujeme za jejich vlídné přijetí a příspěvek do kasičky. Jestli se ale zrovna k Vám koledníci nedostanou, nabízíme možnost podpořit Tříkrálovou sbírku 2008 složenkou nebo prostřednictvím internetového bankovníctví na účet Tříkrálové sbírky 33001122/0800 u České spořitelny, variabilní symbol 2008 nebo dárcovskou SMS, jejíž text DMS KOLEDA je možné odeslat na číslo 87777, které je společné pro všechny operátory mobilních i pevných sítí. (Cena DMS je 30 korun a Charita z toho získá 27 korun.

A ještě je tu jedna možnost pomoci potřebným skrze Tříkrálovou sbírku – navštívit Benefiční koncert pro Tříkrálovou sbírku 2008, který ve spolupráci s římskokatolickou farností pořádá ZUŠ Kuřim ve středu 9. ledna 2008 v 17 hodin v komorním sále ZUŠ Kuřim. Všichni jste srdečně zváni.

Cílem tentokrát už osmé sbírky je opět pomoc rodinám a lidem v nouzi u nás i v zahraničí a podpora charitního díla. Výtěžek sbírky bude rozdělen tradičně: 65 % se vrátí zpět do místa výběru organizátorům (na projekty tišnovské oblastní charity – www.tisnov.charita.cz), 15 % získá diecézní charita na své projekty, 10 % poputuje na humanitární pomoc do zahraničí a zbylých 10% bude rozděleno na režii sbírky a sekretariát Charity ČR. Tříkrálovou sbírku bude možné podpořit i v průběhu příštího roku.

Sbírka je osvědčena Magistrátem hl. m. Prahy pro území celé České republiky dle zákona 117/2001 Sb. Více informací o sbírce, přesné využití loňského výtěžku a kontaktní údaje na jednotlivé koordinátory Tříkrálové sbírky v oblastních charitách Brněnské diecéze získáte na internetové adrese: www.charita.cz

Děkujeme, že nám při Tříkrálové sbírce pomůžete i vy.
Za přípravný tým Tříkrálové sbírky v Kuřimi

R. Sedmíková

Cesta časem

Z historie kuřimského kostela

Tentokrát se v naší „cestě časem“ vrátíme na konec středověku, kdy patrně v **2. pol. 15. stol.** byla k severní zdi lodi našeho kostela přistavěna hranolová věž.

V následujícím období renesance roku **1527** koupil Kuřim Zikmund Nekeš z Landeku od pana Kryštofa z Boskovic. Zámožný šlechtický rod Nekšů z Landeka (rod pravděpodobně pocházel z Dánska z rodu Neksó) začal se stavbou nynějšího kuřimského zámku. Roku **1537** mladší bratr Zikmunda Nekeše z Landeku Petr v Kuřimi zemřel a je pohřben v kostele před hlavním oltářem. Uprostřed kostela je náhrobní kámen Petra Nekeše z Landeku s nápisem: **LETHA BOZIEHO MDXXXVII GEST VROZENÝ PAN PETR NEKESS Z LANDECKU TUTO POHRZBEN. PAN BVOH RACZ MILOSTIW BYTI DVSSIGEHO.** (Dnes na tomto místě stojí obětní stůl).

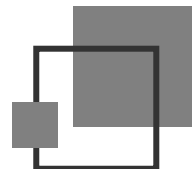
Pak přichází období baroka. Je to doba vymezená na jedné straně třicetiletou válkou, na druhé straně nástupem osvěcenské panovnice Marie Terezie na trůn.

Podle záznamů ve farní kronice od L.P. 1634 působí v Kuřimi jako farář P. Šimon Matheides a v Kuřimi je vedena matrika.

L.P. 1645 byl kostel i fara vyplněny Švédy. Fara byla vypálena. Události třicetileté války se kuřimského panství dotkly nejvíce v roce 1645, při příležitosti mamého obléhání Brna Švédy, vedenými Torstensonem. Uvádí se, že panství bylo Švédy zpusťošeno, že v Kuřimi byly vypáleny pivovar, dva dvory s ovčárnami a jinými budovami. Byla vyplněna fara a kostel.

Po skončení třicetileté války se v českých zemích mohl plně rozvinout životní styl prodchnutý vírou. V Kuřimi **L.P. 1650** byly pořizeny 3 kostelní zvony. Současný zvon „Svatý Václav“ byl v roce 1888 přelit z některého z těchto zvonů. **L.P. 1673** byl pořizen další kostelní zvon.

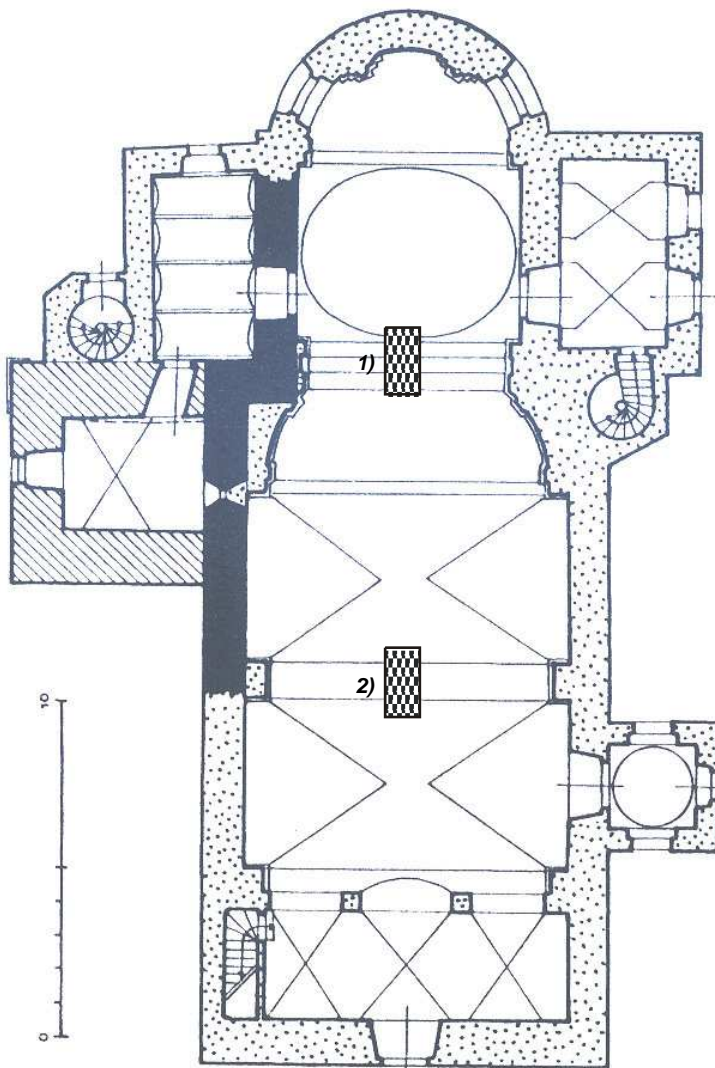
V roce **1679** byla na náměstí postavena socha sv. Floriána. Na bytelném mramorovém a zděném soklu je socha zmíněného svatého – patrona hasičů. Pomník sv. Floriána má vpředu vytesáno hořící město a vzadu pak vtesaný latinský nápis tohoto znění: SanCto Florlono oppIDVM rVrelnense obtVLIt et VoVít. Tedy: Svatý Floriáne, městečko kuřimské ochraňuj a zaslib. Některá písmena tohoto nápisu jsou vyšší než ostatní. Jedná se zřejmě o kryptogram – tajnopis. Vyjmeme-li ona vysoká písmena, vypadá jejich pořadí takto: SCFIIDVMVIVLIVV. Jaký je smysl těchto písmen? Víme, že téměř všechna tato písmena používá latina jako číslovky, a tak se naskýtá následující rozluštění: S-svatý, F-Florian, C-100, I-1, I-1, D-500, V-5, M-1000, V-5, O-1, V-5, L-50, I-1, V-5, V-5 Celkem 1679, a tento součet je nepochybně rokem postavení pomníku. Jinde (Kronika moravská) je uváděn rok založení 1680, ale i to je možné. Stavba se mohla protáhnout přes zimu na další rok. Jisté je, že tehdejší kameník vtesal tento šifrovaný letopočet do kamene v roce 1679. Socha sv. Floriána je nejstarší socha patrona hasičů v okrese Brno-venkov.

Půdorys kostela sv. Maří Magdaleny v Kuřimi

LEGENDA

	zdivo z původní románské stavby z r. 1226		1) hrobka - náhrobní kámen Petra Nekeše z Landeku
	zdivo věže patně z 2.1/2 15.století		2) hrobka P. Jan Gandini
	zdivo z přestavby celého chrámu 1766-1772		

V roce **1682** za působení faráře Tomáše Fr. Wentzeka byla opravena fara na útraty probošta bměnského, farníků a kostelního jmění (stále to bylo dřevěné stavení).

Projekt na přestavbu zchátralého středověkého chrámu (včetně rozpočtu) vypracoval v neznámé době (asi před pol. 18. stol.) **Mořic Grimm**. **Přestavba** se však uskutečnila až v letech **1766-72** za faráře Jana Gandiniho nákladem vlastního jmění a z odkazu kuřimského faráře P. Františka Adamce (+1765). (**P. Jan Gandini byl v kryptě kostela pohřben**). Kostel byl **vysvěcen 24. října 1772** děkanem brněnským P. Janem Brunnem. Zatím nelze stanovit, do jaké míry či zda vůbec se přestavba přidržela Grimmova návrhu. Vnitřní úpravu nového kostela dokončil farář a první děkan kuřimský P. dr. Josef Bedřich Trophe (+1818).

Zpracováno podle famí kroniky, Vlastivědy moravské (1923) a knihy Umělecké památky Moravy a Slezska (Bohumil Samek, 1999)

Pastorační asistentka

„Pastoračním asistentem, jednoduše řečeno, chápeme laika, který je zapojen nějakým způsobem v pastoraci. Přitom je buď ve farnosti a je mu nadřízen kněz (farář), nebo pracuje na nějakém speciálním odvětví pastorace (mládež, nemocní, ap.) a je prakticky podřízen přímo biskupovi.“

P. Michal Opatrný

Od 1. ledna 2008 bude v naší farnosti pracovat pastorační asistentka. Pro tento náročný úkol byla ustanovena bměnským biskupstvím Hanka Prokopová, DiS.

Kdo to vůbec pastorační asistent je a co je jeho úkolem? Obecná úvodní definice od p. Opatrného hovoří o zapojení do pastorační péče o farnost. Ve Směrnici ČBK „Duchovní péče o laiky působící v pastorační službě církve“ (Praha 2001) se dočteme:

„Ve veřejné pastorační službě církve nemůže nikdo působit z vlastní vůle a jako soukromá osoba, ale musí k tomu být Bohem povolán, a proto církví zastoupenou diecézním biskupem vybrán a ustanoven.“

Kriteria povolání spočívají:

1. ve správném úmyslu (v poznání služby, kterou bude vykonávat, a v ochotě ji přijmout),
2. v potřebných fyzických, psychických a sociálních schopnostech (v komunikativnosti, v dobrém vztahu k lidem).
3. ve zdravé katolické víře (která vyzařuje ze života, vydává svědectví a je schopná předávání), v křesťanské naději a obětavé službě lásce.“

Mě osobně se velice líbí přirovnání, že pastorační asistent je „prodloužená ruka“ faráře. Sám kněz určí poslání a úkoly, které bude plnit. Může pastorační asistentce svěřit oblasti, kde bude mít určitou zodpovědnost a jeho plnou důvěru. Např. organizovat práce s dětmi ve farnosti, starost o výuku náboženství, práce s rodinami, s mládeží, seniory, příprava ke svátostem... Nabízí se spolupráce se školami, místním tiskem, s místní samosprávou, neziskovým sektorem apod. Je třeba si uvědomit, že aktivní činnost pastoračního asistenta ve farnosti musí být podepřena jeho duchovním životem – časem na soukromou modlitbu, přednášky, četbu duchovní literatury, exercicie.

Myslím, že přítomnost pastorační asistentky v osobě Hanky Prokopové je pro naši farnost velkým darem. Poznala jsem Hanku před rokem a stále žasnu nad jejím plným nasazením pro Boží věci, její obětavostí a srdcem na dlani pro každého člověka... Prosme Boha za to, aby její obětavá služba přinesla trvalé a dobré plody pro naše společenství.

„Vyrůst v osobnost a pak všechno obětovat může být těžké, ale tak jako narození nového života stojí za bolestnou obětí, vyplatí se i obětí, z níž se rodí společenství.“
(arcibiskup Jan Graubner)

Elvíra

Přečetli jsme

Náhody a náhodičky s Marií Svatošovou

Tato útlá knížečka vyšla v roce 2004 v Karmelitánském nakladatelství. Marie Svatošová zde přednáší svoje úvahy o smyslu běžného dění v životě člověka. Je to určitá provokace čtenáře, provokace k víře v Boha. Autorka klade a odpovídá na otázky: Existuje náhoda? Má vše v mém životě nějaký smysl? Jsem fackovacím panákem osudu, nebo jsem milované dítě boží? Mám důvěru v Boha? Vede víra k osvobození od strachu? Dokáže Bůh v konečném důsledku přetvořit zlo v dobro? Dokážeme vše ovlivnit? Je naše bezmocnost živnou půdou pro boží lásku? Posílá nám Bůh do cesty určité lidi, nebo je to náhoda?

Autorka v závěru knihy čtenáři radí našpicovat řádně uši pro boží hlas, který nám ukazuje cestu.

Jana

Vyslechli jsme

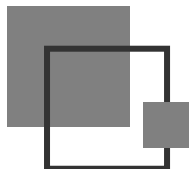
Šporcl hrál Dvořáka opravdu dobře.

Míra kulturní vyprahlosti dosáhla téměř vrcholu, a tak jsem s velkým povděkem přijala informaci, že v Kuřimi bude účinkovat 3. 11. Pavel Šporcl. Na jeho vystoupení jsem ještě nebyla, takže jsem se obzvláště těšila. Vzhledem k tomu, že se jedná o umělce poměrně mladého a nekonvenčního, pozvání k společnému prožitku jsem nasměrovala na mého synovce. Ačkoliv mu je teprve 14 let, což je věk, kdy už se s tetou na vážnou hudbu moc často nechodí, zase je to pro něj příležitost, jak svoji zálibu v houslích oživit a obohatit při živém koncertě. Tak jsme oba plni očekávání vyrazili.

Sál se plnil jen pozvolna a k našemu milému překvapení se kromě několika židlí přímo před námi (zřejmě nám někdo nechtěl kazit výhled) nakonec zaplnil zcela. Mimo jiné jsme oba nabyli dojmu, že už má své nejlepší roky za sebou. V programu čteme, že máme tu čest být na předposledním vystoupení, které je v pořadí umělcovy „šňůry“ 23. V první části se můžeme těšit na skladby Antonína Dvořáka Capriccio a Sonátu F dur. V druhé pak na dílko švagra Antonína Dvořáka a to Josefa Suka a jeho Čtyři kusy. Závěr pak patří opět Dvořákovi a krásné Sonatině G dur.

Koncert konečně začal a po krátkém úvodu nás přivítal sám Pavel Šporcl. Zaskočila mne jeho drobná postava a celkový chlapecký vzhled a nemohla jsem se ubránit náhodné myšlence, že by mu určitě padly šaty mého synovce. Svým příjemným projevem, jakožto i zevnějškem nás přátelsky naladil. Publiku představil Petra Jiříkovského, který ho doprovázel klavírem. Pánové „spustili“ a my se konečně mohli zaposlouchat a ponořit se do tónů unášejících nás od každodenních starostí. Oba jsme si nemohli nevšimnout zajímavého rozdílu v projevu obou umělců. Zatímco téměř ledabylý až nezaujatý výraz Pavla Šporcla, při němž předváděl na svých houslích vskutku mistrné výkony, Petr Jiříkovský zapojil do hry celé tělo a svou zejména obličejovou gestikulací u nás několikrát vyloudil spiklenecký úsměv na tváři. A já si pomyslela, že asi ještě nejsem tak stará...

Kromě interpretů bych také ráda zmínila samotné Šporclovy housle, o nichž jsme se mohli dočíst již před vystoupením ztištěného programu a které silně korespondují s přístupem mistra k tradičnímu věcem. Na první pohled nás upoutaly svojí modrou barvou.

A jen pro zpestření: jsou zhotoveny ze dřeva starého 50 let, jež pochází z rodinných zásob po dědečkovi a jsou až z Bosny a Dolomit.

Na závěr mi nezbývá než poděkovat oběma pánům Špordovi a Jiříkovskému a ještě jednou zkonstatovat, že to byl kulturní zážitek nadmíru příjemný.

Katka

Kulturně – duchovní dění

Brněnské „Putování k Betlému“

Výstava „Putování k Betlému“ je součástí projektu Diecézního muzea v Brně „Historické betlémy v centru Brna“, který chce široké veřejnosti představit betlémy osmi kostelů v centru jihomoravské metropole. Jedná se o katedrálu sv. Petra a Pavla, kostel sv. Jakuba, kostel sv. Tomáše, minoritský kostel sv. Janů, kostel sv. Maří Magdaleny, kostel sv. Michala, kapucínský kostel Nalezení sv. Kříže a jezuitský kostel Nanebevzetí Panny Marie.

Má dvě části – figurální, která bude situovaná do krypty katedrály, a obrazové motivy v prostorách Diecézního muzea (Petrov 1).

Otevřeno od 8. 12. 2007 do 2. 2. 2008 (od čtvrtka do soboty od 11:00 do 17:00 hodin, v neděli od 12:00 do 17:00 hodin).

Kurz Předávání víry v rodině

Na čtyřech navazujících setkáních se bude hovořit o křesťanských hodnotách ve spojení s lidskými dovednostmi (kompetencemi) a o jejich důležitosti pro předávání víry v rodině. Budou probíhat ve skupince 20 účastníků. Program je založen na zážitkových technikách doplněných teorií.

Pořádá Centrum pro rodinu a sociální péči ve spolupráci s Národním centrem pro rodinu

Kde: CRSP, Josefská I, Brno, malý sál

Kdy: vždy ve čtvrtek 18:30 – 21:30 hod., 10. 1., 24. 1., 7. 2., 14. 2. 2008

Kurzovné: 350 Kč / osoba, 600 Kč / manželský pár

Více informací na www.crsp.cz

Když dne ubývá, vezmu svícen

Výstava představí typovou a druhovou kolekci svícňů ze sbírek Podhoráckého muzea, dalších poboček Muzea Brněnska a ze sbírek okolních muzeí (Blansko, Nové Město na Moravě, Slavkov u Brna, Muzeum města).

Kdy: 27. 11. 2007 – 27. 1. 2008

Kde: Podhorácké muzeum Porta coeli, Předklášteří

Více na www.muzeumbrnenska.cz

Koncert pro Tříkrálovou sbírku

Benefiční koncert žáků hudebního oboru ZUŠ Kuřim. Výtěžek z dobrovolného vstupného bude věnován nemocným a handicapovaným lidem, matkám s dětmi v tísní a na humanitární pomoc.

Kdy: 9. 1. 2008, 17:00 hod.

Kde: Komorní sál ZUŠ Kuřim

Zprávy ze života církve i ve vaší e-mailové schránce

Tiskové středisko České biskupské konference (ČBK) informuje na svých webových stránkách www.cirkev.cz o aktuálním dění v církvi doma i ve světě. Nabízí též české překlady dokumentů papeže a Svatého stolce i oficiální dokumenty ČBK. Kromě toho upozorňuje na zajímavé akce, přednášky, pořady v médiích či knihy. Vedle českého servisu funguje i anglické zpravodajství – výběr důležitých zpráv z domova i ze světa.

Svým čtenářům vychází vstříc a upozornění na všechny zprávy zasílají do e-mailových schránek. Každý pracovní den ráno a odpoledne obdrží zájemci elektronickou poštou krátké anotace všech nových článků. Tato služba je zdarma, je možné ji kdykoliv zrušit a tiskové středisko zaručuje, že e-mailové adresy svých čtenářů nikde nezveřejní ani nepoužije k jinému účelu než k zasílání zpravodaje.

A jak je možné si tuto službu objednat? Na stránkách www.cirkev.cz stačí zadat svou e-mailovou adresu do okénka „Zpravodaj“ v pravé části stránky a přihlásit se.

Katka

Adventní

Ráno se probudím, za okny mlha.
Snad i má duše není teď tak šedá?
S touhou po světle, štěstí a lásce,
hledám tu naději - Světlo - v dálce.
Kam ses schovalo slunce?
Kde jsi, radosti mého života?
Cosí mi v nitru tluče,
bylostně naříká.
Neboj se, srdce moje,
Tvůj Spasitel blízko je.
Spěchá ti v ústrety,
on tě miluje.
Přijde a neomešká se,
čekej ho každou chvíli.
S lampou modlitby rozžatou,
vyjdi na cestu k nebeskému cíli.

Sylva Bártová

Pro vnitřní potřebu vydává farost v Kuřimi

Uzávěrka příštího čísla je 17. 2. 2008

Redakční rada: Kateřina Štašná, Hana Prokopová, Petra Vašková, Jana Kolaříková, Dáša Montágová, Jana Němečková - Elvíra, Petr Prokop, Dan Planer, Mirek Strašák

*Příspěvky prosím zasílejte na e-mail: casopispetrklic@centrum.cz, nebo dejte do schránky vzadu v kostele
Časopis Petrklíč bude také zveřejňován na internetových stránkách: www.sweb.cz/fara.kurim*

Dětská stránka

Uhodnete, děti, jaký důležitý okamžik je zachycen na obrázku?
Podaří se těm starším z vás najít tento okamžik popsáný v Bibli?

Pokud uspějete, můžete si za odměnu obrázek vybarvit.
Určitě jste si také všimly, že máte tentokrát i uvnitř čísla další obrázky připravené pro vybarvení.

